

Skatteministeriet

25. juni 2014
J.nr. 14-0624752

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 298 af 26. februar 2014 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Bramsen (S).

Morten Østergaard

/ Søren Schou

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse de samlede udgifter for staten forbundet med at tildele et fradrag for el-omkostninger til borgere, der er bosiddende i landdistrikterne, efter den norske model?

Svar

Spørgsmålet forstås således, at der med den norske model menes, at personer bosat i den såkaldte 'Tiltakszone', der omfatter alle kommuner i Finnmark og visse øvrige kommuner i Nord-Troms, er fritaget for elafgift. I det følgende er der således regnet på en fritagelse for elafgift og ikke fx et skattemæssigt fradrag, jf. formuleringen i spørgsmålet.

En ordning med lempelse i elafgiften, herunder en ordning med tilbagebetaling af elafgift, for personer bosat i fx yderkommuner vil indebære differentierede elafgifter, hvor den differentierede sats afhænger af forbrugerens geografiske lokalisering. Der er ikke hjemmel i EU's energibeskatningsdirektiv til geografisk differentiering i afgiftssatserne for elektricitet. Beregningerne nedenfor er således alene beregningstekniske eksempler.

Der er beregningsteknisk taget udgangspunkt i en opdeling af landets kommuner på landdistriktsgrad, der følger af *Regional- og landdistriktspolitisk redegørelse 2012*. Ud fra landdistriktsgraden opdeles kommunerne i bykommuner, mellemkommuner, landkommuner og yderkommuner, jf. *tabel 1*.

Tabel 1. Antal kommuner og indbyggertal efter landdistriktsgrad

	Antal	Andel af befolkningen (pct.)
Bykommuner	35	48
Mellemkommuner	17	16
Landkommuner	30	27
Yderkommuner	16	9
I alt	98	100

Kilde: *Regional- og landdistriktspolitisk redegørelse 2012*, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, samt egne beregninger

Med udgangspunkt i denne opdeling skønnes det med væsentlig usikkerhed, at en fritagelse for elafgift i yderkommuner vil medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 0,9 mia. kr. før tilbageløb og ca. 0,7 mia. kr. efter tilbageløb, jf. *tabel 2*. En fritagelse, der omfatter både yderkommuner og landkommuner, skønnes at ville medføre et mindreprovenu på ca. 3,7 mia. kr. før tilbageløb og ca. 2,8 mia. kr. efter tilbageløb.

Til sammenligning skønnes elafgiften i 2014 at medføre et samlet provenu på ca. 11,3 mia. kr.

Tabel 2. Provenumæssige konsekvenser af en fritagelse for elafgift i yderkommuner og landkommuner

Mia. kr. (2014-niveau)	Yderkommuner		Yder- og landkommuner	
	Før tilbageløb	Efter tilbageløb	Før tilbageløb	Efter tilbageløb
Fritagelse for elafgift	0,9	0,7	3,7	2,8

Anm: Eksklusiv PSO

En fritagelse for elafgift mv. i yderkommuner vedrører ca. 9 pct. af befolkningen, mens en forhøjelse yderkommuner og landkommuner vil vedrøre ca. 36 pct. af befolkningen. Til sammenligning vedrører den norske 'Tiltakszone' ca. 1,9 pct. af den norske befolkning. Der er således i den norske model tale om en væsentlig mere snæver afgrænsning end afgrænsningen af de danske yder- og landkommuner ovenfor.